

I Preludium

JOHANN SEBASTIAN BACH

Andante con moto (♩=108)

p legato, molto tenuto ed uguale

a) *(Ped)* * *(Ped)* * *(segue similmente)*

a) Ruchy palców powinny być tak nieznaczące, jak to jest tylko możliwe. Redaktor dopuszcza w tym utworze użycie pedału, zaznaczając go jednak w nawiasach.

16

3 4 3 5

19 *p* *cresc. a poco a poco*

3 3 1 3

22 *mf sempre cresc.*

1 2 4 1 2 3

(Ped) * (Ped * Ped *) (Ped *)

25 *f* *piu f*

3 5 2 5 1

b) (Ped) *) (simile)

28 *ff* *dim. a poco a poco*

2 4 1 2 3 4 5

(Ped) *)

32 *p* *allargando* *p*

3 5 3 1 4 2 1 4 1 3 1 3 5 3 1 4 5 1

(Ped) *) (Ped) *) (Ped *)

b) Najniższy dźwięk powinien brzmieć najgłośniej.

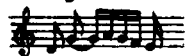
I Fuga

Andante (♩ = 66)

(a 4 voci)

Temat

Kontrapunkt

Z szesnastek drugiego taktu tematu wywodzi się najwyższy głos w t. 4 i wszystkie inne analogiczne figury. Z tematycznego fragmenta pochodzi bas w t. 12:

- a) Uczalowie zazwyczaj grają za szybko te dwie trzydziestodwójki.
- b) To może dimituendo pozwoli lepiej wydatnić wejście tematu

- c) Trzeci palec musi przejść nad piątym bez najmniejszego skoku, przy ściałym legato.
- d) Czwarty palec trzeba przesunąć pod trzecim.
- e) Tu kończy się ekspozycja i zaczyna się seria przeprowadzeń, w których temat zawsze powtarza się w kanonie.
- f) *fis* trzeba zagrać znacznie ciszej niż dźwięki tematu, gdyż

inaczej ustęp ten zabrzmi w ten sposób:

